

РЕШЕНИЕ

№ 7133

гр. София, 25.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7184** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на кмета на Столична община, срещу Решение № 2233/20.06.2022 г., постановено по НАХД № 5826/2022 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 135-ти състав, с което е отменено издаденото от зам.кмета на Столична [община] постановление № СО-ЗУО-Д-21-24-014/ 5.04.2022 г., с което за нарушение на чл. 133, ал. 4, т. 1 от Закона за управление на отпадъците /ЗУО/ на Д. С. Н. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 2000 (две хиляди) лева, на основание чл. 157, ал. 4 от ЗУО.

С жалбата се иска отмяната на съдебното решение и на отмененото с него НП като неправилно и незаконосъобразно, поради нарушение на материалния закон. Оплакванията в касационната жалба са, че съдът противно на установените по делото факти за вината на нарушителя е стигнал до извода, че не налице субективния елемент на нарушението. Сочи се, че въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателствени средства по категоричен начин се установява вината на нарушителя, която според жалбоподателя е под формата на евентуален умисъл, но дори и да се приеме, че нарушението е извършено при непредпазливост, то пак е наказуемо съгласно чл. 7, ал. 2 от ЗАНН. Моли съда да отмени оспореното решение и да

постанови ново, с което да потвърди НП. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът - Д. С. Н., редовно призван, явява се лично.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за основателна и моли съда да отмени решението на СРС.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: На 17.11.2021 г. около 14:30 ч. старши инспектор в Столичен инспекторат, инспектор Г. Свещарски и колегата му Е. Т., при извършване на текуща проверка, констатирани, че в [населено място], [улица] запален огън на пътното платно, като се изгарят дървени плоскости (отпадъци). В последствие било установено, че отпадъците били запалени от лицето Д. С. Н.. Констатациите били обективирани в Констативен протокол № КП-21-0060956/17.11.2021 г., към който бил изготвен и снимков материал. На базата на изготвения КП, бил съставен АУАН № 21-24-014/17.11.2021 г. за извършено нарушение от лицето Д. С. Н. за нарушение по чл. 133, ал. 4, т. 1 от ЗУО, изразяващо се в нерегламентирано изгаряне на отпадъци. Същият бил предявен на нарушителя, който го подписал с възражение. Въз основа на съставения АУАН, срещу Д. Н. било издадено процесното НП. Препис от НП бил връчен лично на касатора на 15.04.2022 г.

За да отмени НП, районният съд е приел, че не са били налице безспорни и категорични доказателства за субективната съставомерност на осъщественото деяние. Решаващият съд е приел, че в частност за състава на вмененото нарушение по чл. 133, ал. 4, т. 1 от ЗУО, чиято съставомерност предполага вина във формата на пряк умисъл, не са налице годни доказателства, както и че не е налице наличие на виновно поведение от страна на собственика на процесния диван.

Настоящия съдебен състав не споделя мотивите на СРС, че не е налице виновно поведение от страна на лицето Д. Н.. По делото безспорно се доказва, че Д. Н. съзнателно е запалил изхвърления от него диван, който факт не се отрича от него. Това се установява от писменото възражение срещу съставения му АУАН и обясненията дадени в съдебно заседание на 06.06.2022 г. пред районния съд, в които Д. Н. потвърждава, че е запалил дивана в състояние на афект породен от конфликта със съседите си, че може да напълни къщите им с дървеници.

Настоящият съдебен състав счита, че в случая следва да намери приложение разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. В параграф 1, т. 4 от ДР на ЗАНН законодателят е дал легална дефиниция на понятието „маловажен случай“, съгласно която „маловажен случай“ е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид.

От анализа на цитираната правна норма следва, че за да се направи извод дали конкретно административно нарушение съставлява маловажен случай, следва да се преценяват фактите, указващи липса или незначителност на вредните последици,

характерът на вредните последици, ако такива са настъпили от нарушението, както и всички смекчаващи отговорността обстоятелства. От това следва, че маловажността на случая е поставена в зависимост от размера на вредните последици и наличието на други смекчаващи обстоятелства, които се преценяват конкретно и въз основа на събраните доказателства за всеки случай на административно нарушение. Следователно маловажността включва ниска обществена опасност на извършеното деяние, ненастъпили вредни последици от деянието или ако има такива, те трябва да са незначителни. Във всички случаи следва да се вземе предвид тежестта на нарушението и причините, довели до извършване на нарушението. В случая от обясненията на наказаното лице и приложеното по делото писмено доказателство - гаранционна карта от 30.11.2021 г. за обработен обект в [населено място], [улица] срещу вредители – дървеници се установява, че в имота на нарушителя е имало дървеници. Това обстоятелство логично предполага, че и диванът изхвърлен от дома на Н. е бил пълен с дървеници, което обяснява и причината за запалването му. По делото не се установява в резултат на извършеното нарушение да са настъпили вредни последици, поради което съдът намира, че степента на обществената му опасност е по-ниска от тази на обичайните случаи на нарушения по чл. 133, ал. 4, т. 1 от Закона за управление на отпадъците. Горното обуславя извода, че административно нарушение съставлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

По изложените по-горе съображения настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение не следва да бъде отменено, въпреки основателните възражения на касатора досежно извода на районния съд за липса на субективния елемент на нарушението, като на основание чл. 28 от ЗАНН нарушителят следва да бъде предупреден, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на решението на съда, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

.....
Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК и чл. 28 ЗАНН,
Административен съд - София град, X. - ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 2233/20.06.2022. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 133-ти с-в, постановено по НАХД № 5826/2022 г., КАТО:
ПРЕДУПРЕЖДАВА Д. С. Н., че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на решението на съда, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: